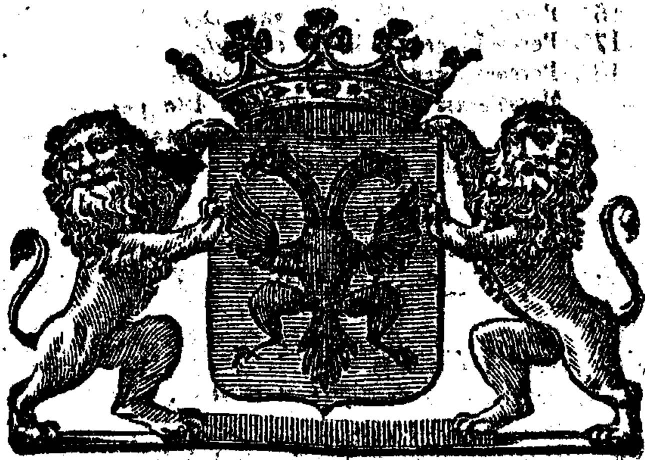
A°. 1841. N°. 147.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 29 JULI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De afloop der verkiezingen is gunstig voor de mannen en de beginselen der oude regering.

Wij willen de waarheid geenszins verbloemen: — hoe meer men de kwaal open legt, des te meer bevordert men hare genezing. Het zou zeer verkeerd zijn — zoo het niet uit valsche, verraderlijke oogmerken geschiedde — den afloop der laatste verkiezingen als gunstig voor te stellen, of er eenige tevredenheid over te kennen te geven. Want droevig, zeer droevig is derzelver uitslag; en het niet te erkennen, het te willen verbergen zou zijn de zucht naar verbetering, het eindelijk herstel alzoo, tegengaan. Men herinnere zich de woorden van het *Handelsblad* zelf, eenige dagen voor de verkiezingen geschreven; men herinnere zich hoezeer dat blad zelf aandrong op hervorming der Kamer door andere keuzen, door mannen van gansch andere kunde en energie; men herinnere zich van hoe veel der aftredende leden het de herkiezing afried en in hoe sterke bewoordingen; men bedenke dat het niet te doen was om anders *genoemde* personen, maar om gansch anders *denkende* personen, — en men beschouwe dan den uitslag van die verkiezingen door de staten provinciaal.

Hoe hebben die staten gepoogd den geest der Kamer te wijzigen door benoeming van mannen die hunne politische roeping anders zouden begrijpen, die, wat allereerst noodig was, eenheid en verband zouden pogen te brengen in de regering, een ander stelsel van staatsbestuur dan dat hetwelk door de aftreding eens konings werd gekenmerkt, te doen heerschen?

Wat mannen werden daartoe door de staten provinciaal gegeven, toen de gezamelijke pers hun, namens de natie, gansch andere dan de gewone vroeg.

Mr. INGENHOUSZ, Mr. MUTSAERS, Jr. NEDERMEIJER VON ROSENTHAL, de heer VAN RIJCKEVORSEL, Mr. SCHOONEVELD en Mr. UITWERF STERLING.

Ziedaar de mannen die nieuw leven zouden moeten brengen in de Kamer, er een nieuw stelsel van staatsbestuur in zouden moeten voorstaan!

Waarlijk, zonder onze heeren staten bij Jupiters te willen vergelijken, viel ons Jupiter in, met zijn plankje.

Mr. INGENHOUSZ, Mr. MUTSAERS, Jr. NEDERMEIJER VON ROSENTHAL, de heer VAN RIJCKEVORSEL, Mr. SCHOONEVELD en Mr. UITWERF STERLING, als staatsmannen beschouwd, — is deze opgave reeds door het Instituut als prijsvraag uitgeschreven?

En daarbij moet het dan nog zeer twijfelachtig wezen of de Kamer wel zal worden verrijkt met den redder dien haar de Geldersche staten bestemden. Er wordt namelijk beweerd dat de heer NEDERMEIJER VON ROSENTHAL geen geboren Nederlander is, en dus, krachtens artikel 7 der grondwet geen lid der Kamer zijn kan. Er wordt gezegd dat die heer te Wezel geboren is, waar zijn vader, vroeger officier in Nederlandsche dienst, toenmaals als wijnkooper gevestigd was. De heer NEDERMEIJER, of, gelijk anderen willen, NIEDERMEIJER VON ROSENTHAL zou later in Nederland zijne opvoeding hebben gekregen, en ter gelegenheid van zijn huwelijk met eene freule VAN ECK in den Nederlandschen adelstand verheven zijn. Wat van dit alles is, weten wij niet; wij zijn volstrekt onbekend met het geslacht der ROSENTHALEN. Echter zal het bij het onderzoek der geloofsbrieven behooren te blijken of de benoemde persoon al dan niet in Nederland geboren is, uit ouders aldaar gevestigd.

De heer VAN RIJCKEVORSEL, die niet, gelijk het *Handelsblad* herhaaldelijk schrijft, jonkheer is, maar, wat dikwijls meer zegt, tot eene bekende en geachte familie behoort, gaat, gelijk wij reeds zeiden, voor een kundig koopman door, en zal, als zoodanig en als vrijzinnig mensch waarschijnlijk tevens, nuttig kunnen zijn in de Kamer; zonder dat men daarom behoeft te verwachten hem als staatsman te zien optreden.

Aangaande den heer SCHOONEVELD meenen wij, in een vorig artikel, vooreerst genoeg te hebben gezegd.

De heer INGENHOUSZ is een man van 76 jaren. Gedurende meer dan 20 jaren had hij zitting in de Kamer, totdat hij, nu twee jaren geleden, vervangen werd. Welk een aantal wetten en verordeningen, die den toets eener verlichte en constitutionele beoordeeling geenszins kunnen doorstaan, zijn, gedurende het lidmaatschap van dien heer, tot stand gebragt, en schier alle heeft hij met zijne toestemming bezegeld; terwijl hij nooit bijzonder talent of energie heeft getoond. Men weet wat noodlottige weg van bestendige inwilliging, onderwerping, toegefelijkheid, vertrouwen, door de Kamer gevolgd werd, — en al die zwakheid en flaauwhartigheid heeft de heer INGENHOUSZ gedeeld. Ware het geoorloofd zoodanige vergelijking nopens leden der Kamer te bezigen, dan zou men welligt van de vervanging des heeren DE LA COURT door den heer INGENHOUSZ kunnen zeggen: oud lood om oud ijzer.

De heer MUTSAERS moet een ijverig man zijn, een ijverig katholiek inzonderheid, en een ijverig vriend van den gouverneur van Noord-Braband. Bij nadenkenden is het welligt een grond van wezenlijk bezwaar tegen den heer MUTSAERS, dat hij opkomt uit Tilburg, eene plaats waar men zoo zeer met den koning is vooringenomen, door 's konings milde gezindheid jegens de katholieken zoo diep is getroffen, zoo volkomen door zijne weldaden, door zijne minzaamheid is geboeid, waar niemand, in de droevige verwarring van denkbeelden, die schier overal omtrent het wezen der regering heerscht, wanbegrippen welke men zelfs van uit de ministeriële kabinetten schijnt te verbreiden, met een goed oog hem zou aanzien, die zich tegen de voorstellen der regering, welke men voor die des konings houdt, zou durven aankanten; waar men het den katholieken vertegenwoordiger zeer euvel zou duiden, indien hij niet over » kleine, toch altijd nuttelooze vitterijen op het budget of eenige nietsbeduidende inconstitutionaliteit," wijsselijk wist heen te glijden, op het vooruitzigt van het konkordaat en op de belofte dat men weldra een bisschop zal gezeteld zien te 's Bosch. Zal de heer MUTSAERS een vrijzinnig, constitutioneel onafhankelijk man zijn in de Kamer?

De constitutionele partij zal dus bij de nieuw gekozenen weinig hebben gewonnen; het stelsel en de partij der oude regering daarentegen heeft uit de laatste verkiezingen weder steun erlangd door derzelver aanhangers, de heeren BACKER, WARIN, AKERLAKEN, VAN RAPPARD, SNOUCK HURGRONJE, KNIPHORST te zien herkiezen, door de aanwinst van den heer VON ROSENTHAL en door de kansen welke zij heeft bij eenige anderen, onder de herkozenen en nieuw benoemden, die zich nog politisch bekend moeten maken.

Buitendien stelde de constitutionele partij er thans vooral hooge waarde op om de Kamer te zien openen voor eenige politische mannen van bijzondere kunde en energie; die wensch is geheel mislukt; de provinciale staten hebben er anders over beschikt. Waarom zou men dus iets verschillends van de Kamer verwachten dan hetgeen men sints jaren van haar zag?

De ministers der vaderlijke regering van Nederland, de heeren VAN DOORN, VAN MAANEN, VERSTOLK, schijnen volstrekt van onze Tweede Kamer niet te vreezen te hebben wat aan de ministers der vaderlijke regering van Hannover, van wege de Hannoversche Kamer, te beurt viel, eene verklaring aan den koning dat de Kamer geen vertrouwen in hen stelt.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Wij ontvangen zoo even brieven uit Konstantinopel van 7 julj. Van *Mehemed-Ali* waren zeer onderdanige brieven en vijf millioen Turksche piasters, in betaling van zijnen cijns, aangekomen; alsmede zijn zoon *Saïd*-bey, met geschenken voor den sultan. (*Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Hannover, 22 *julí*. Ons dagblad van heden behelst de volgende kennisgeving:

» Z. M. de koning, hoogstdeszelfs proclamatie van den 14den dezer in overweging nemende, heeft gelieven te bevelen:

» Dat alle ongeoorloofde tegenstand tegen de staatsregelingswet krachtig zal worden geweerd; dat vooral elke daartoe strekkende poging, die soms mogt worden beproefd bij de verkiezingen van afgevaardigden voor de ten haren tijde op te roepen standenvergadering, op het nadrukkelijkste zal worden gestuit; dat overeenkomstig de bestaande wetten en het bestaande regt de pogingen van zoodanigen ongeoorloofden tegenstand en eene dusdanige bemoeijenis door onverwijlde tusschenkomst der bevoegde overheden, inzonderheid door onvertraagde instelling eener *Untersuchung* (criminele instructie, welke in Duitschland onbepaald duurt) en gevangenneming dier personen zal worden beantwoord, die op zulke staatsgevaarlijke woelingen werden betrapt. Terwijl deze allerhoogste wil, tot ieders narigt en betrachting, hierbij ter openlijke kennis gebragt wordt, worden tevens de gezamenlijke koninklijke landdrosten, ambtenaren, magistraten, regterlijke overheden en policiebeambten des koningrijks opgeëischt om naauwkeurig te letten en te doen letten op ongeoorloofde handelingen der aangeduide soort; tegen dezelve, zonder eerst een hooger goeddunken in te nemen of af te wachten, krachtig tusschen beide te komen; inzonderheid de voorschriften der wet betrekkelijk de keuze der afgevaardigden ter algemeene standenvergadering van 6 november 1840, § 36, tegen onwilligen zonder toegefelijkheid ten dienstigen

tijde in uitoefening te brengen, alsook, bij voorkomende gevallen, volgens de voorschriften der wet van 27 junij 1838, betrekkelijk de gevangenhouding in policie-werkhuizen, te handelen, en, wanneer in de eene of andere der boven aangeduide omstandigheden, eene crimineel strafbare handeling voorligt, de zaak onverwijld aan de bevoegde criminele regtbanken over te geven. — Hannover, 22 julij, Koninkl. Hann. ministerie van binnenl. zaken (get.) *J. C. v. d. Wisch*."

Bade-Bade, *20 julij*. Het volstrekt slechte weder heeft tegen het midden dezer maand een gematigder karakter aangenomen, en sedert eene week zijn de vereenigingen zoo schitterend als zij ooit geweest zijn. De badlijst van gisteren behelsde 2043 aanwezige personen. Onder de eerstdaags verwachte personen noemt men de hertogin *van Kent*. (*Allg. Zeit.*)

Frankfort, *19 julij*. De redactie van het *Journal de Francfort* is thans definitief aan Dr. *Eduard Beurmann* opgedragen, die buitendien eene vaste aanstelling bij de Frankforter *Ober-Postamts-Zeitung* heeft. Het *Journal de Francfort* beijvert zich de nationale belangen en het Germaansche beginsel tegenover het buitenland te verdedigen. (*Allg. Zeit.*)

PRUISSEN.

Berlijn, *21 julij*. Volgens berigten van den heer geheimraad *Bunsen*, uit Londen, is men daar ook van meening dat de tijd gekomen is, om door energische demonstratiën de Porte te bewegen tot het verbeteren van den toestand der ongelukkige Syriërs. Van Ruslands zijde wordt bij alle gezantschappen de grootste afzondering betracht, sedert Frankrijk de stellige verklaring aflegde dat het tot het julij traktaat toetrad. — Hier weet men het nog steeds niet te verklaren, waarom Ruslands legers voortdurend op voet van oorlog blijven. (*Dusseld. Zeit.*)

— De koning heeft den kapelmeester *Spontini* gratie verleend van de 6 maanden vestingstraf, door het *Kammergericht* tegen hem uitgesproken. (*A. Z.*)

ENGELAND.

Londen, *24 julij*. Het dagblad, 't welk onlangs gemeld heeft, dat het verblijf van koning *Leopold* hier te lande voornamelijk in verband stond met onderhandelingen over het behouden der vestingen in het zuiden van België, welke, volgens in der tijd geslotene overeenkomsten, zouden moeten gesloopt worden, verkondigt thans, dat de minister *Palmerston* zich stellig verklaard heeft tegen eenige wijziging van de bedoelde bepalingen, die zou zijn voorgesteld, of ten minste ernstig ondersteund, door Frankrijk, en dat alzoo deze zaak, ten minste voor het tegenwoordige, afgedaan is.

Bij deze gelegenheid verklaart hetzelfde dagblad zich met veel nadruk tegen het onlangs van verschillende kanten ter spraak gebragte plan eener tol-vereeniging van België met Frankrijk. De schrijver doet opmerken, dat zoodanige vereeniging niet alleen de Britsche handelsbelangen ten sterkste zou benadeelen, maar ook om staatkundige redenen niet zou kunnen geduld worden.

Londen, *25 julij*. De dagbladen der behoudende partij voeren sedert eenige dagen, zeer tot vermaak der ministeriëlen, met elkander eenen pennenstrijd wegens de door een hunner gedane opgaaf omtrent de vermoedelijke zamenstelling van het nieuwe ministerie. Uit dien pennenstrijd blijkt meer en meer, dat de bedoelde opgaaf enkel op gissingen berustte.

Het herkiezen van den heer *Shaw Lefevre*, als voorzitter van het Huis der Gemeenten, wordt nu door de meeste tolken der behoudende partij als onraadzaam voorgedragen, ofschoon men daarbij alle regt laat wedervaren aan 's mans bekwaamheid en aan de onpartijdigheid, waarmede hij die betrekking vervuld heeft. Men doet namelijk opmerken, dat in de aanstaande zitting van het parlement de nieuwe verordening wegens de beslissing omtrent parlements-verkiezingen, wier wettigheid betwist wordt, in werking zal komen, en dat bij deze verordening aan den voorzitter eenen zeer grooten invloed op die beslissing wordt toegekend, zoodat het ligtelijk al te gewaagd zou wezen, om deze betrekking op te dragen aan iemand, die tot de partij der tegenstanders van de meerderheid der vergadering behoort.

FRANKRIJK.

Parijs, *26 julij*. De tijdingen uit Toulouse blijven deze stad voorstellen als eene volmaakte rust genietende; maar de heer *Maurice Duval*, ongetwijfeld ten gevolge van door hem uit Parijs ontvangen nieuwe instructiën, begint langzamerhand de nationale garde van alle wachtposten te verwijderen, in afwachting, dat hij dezelve op nieuw ontbinden kunne, hetgeen niet lang zal uitblijven, omdat hij reeds 8000 man troepen in de omstreken der stad ter zijner beschikking heeft.

— Terwijl de heer *Humann* aankondigt dat hij besloten heeft zijne leening tot de maand december uit te stellen, merken wij op, dat het *Journal des Débats* heden morgen deze vertragingen afkeurt, en beweert, dat dezelve eene volstrekte stremming in alle takken der financiële en commerciële administratie zullen moeten te weeg brengen.

Parijs, *27 julij*. De gewezene regentes van Spanje wordt meer en meer verdacht gehouden, van staatkundige gemeenschap met eene zekere partij daar te lande te willen onderhouden, en de bekende graaf *Torreno* schijnt de man te zijn, die bij dit bedrijf, eene zekere rol wil vervullen.

BELGIË.

Brussel, *25 julij*. Blijkens eenen vergelijkenden staat van de opbrengst der directe belastingen, hebben dezelve over het eerste half jaar 1841 bedragen 38,135,435 fr., en in het eerste half jaar 1840 31,248,178 fr., hetgeen eene vermeerdering voor dit half jaar geeft van 1,887,257 fr. De vermeerdering loopt vooral over de douannen, accijnsen, registratie en den spoorweg. Beneden de raming van dit jaar zijn intusschen gebleven de posterijen voor ruim 30,000 fr., en de spoorweg voor 838,292 fr. De heer *Lebeau* had de opbrengst van den spoorweg op 3,500,000 fr., geraamd en dezelve heeft slechts 2,661,707 opgebragt.

Antwerpen, *26 julij*. De regen heeft sedert gisteren opgehouden, doch de weersgesteldheid blijft onzeker. De lucht is beneveld en de zon heeft hare stralen tot dusverre nog niet kunnen doorschieten. — Heden is het weder kouder geworden, en worden wij met nieuwe regens bedreigd. — De landbewoners hebben gisteren den droogen dag te baat genomen, om eene groote hoeveelheid hooi binnen te schuren. Allerwege heerscht ijverige werkzaamheid om zoo veel mogelijk de schade te herstellen of te voorkomen, die door de gure weersgesteldheid is te weeg gebragt. — Ettelijke dagen zonneschijn zou ons de hoop op eenen goeden oogst hergeven.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *26 julij*. Z. M. heeft den majoor *van Doorn* benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

's Gravenhage, *27 julij*. Z. M. heeft verleend de volgende octrooijen: Een van vijftien jaren, gerekend van 18 maart 1838 af, aan *de Leutre de Gueymard*, Fransch onderdaan, domicilium bij *Seetens et Fils* te 's Gravenhage, op de invoering van eene nieuwe wijze om zeewater en ook ander soort van water te zuiveren, gezond en drinkbaar te maken; een van vijf jaren aan *Abm. Dixon*, te Brussel, domicilie bij *A. Ferrier*, consul van Groot-Britanje te Rotterdam, op de invoering van verbeteringen in het bewaren van aardappelen, en andere tot het plantenrijk behoorende zelfstandigheden; een van vijf jaren aan *H. Schijf* te Rotterdam, op de uitvinding van eene verbeterde wijze om pruiken en valsche toupetten te vervaardigen; een van tien jaren aan *J. B. Meldrum*, te Londen, domicilium bij *A. Ferrier*, consul van Groot-Britanje te Rotterdam, op de invoering van zekere verbeteringen in lachtwerktuigen; een van tien jaren aan *T. Spencer*, te Londen, domicilium als voren, op de invoering van verbeteringen in de wijze om vloeistoffen te doen stijgen en door kracht te leiden; een van vijftien jaren, gerekend van 8 october 1839 af, aan *H. G. J. Gregoire*, te 's Gravenhage, op de uitvinding van eene nieuwe en verbeterde wijze om de kracht van stoom en gas aan te wenden in het nieuw uitgevonden ronddraaijend stoomwerktuig, waarvoor aan hem op 8 october 1839 een octrooi is toegestaan voor vijftien jaren.

Leeuwarden, *25 julij*. Heden morgen hebben HH. MM. benevens HH. KK. HH. prins *Alexander* en prinses *Sophia* (H. M. de koningin en Hoogstderzelver doorluchtige dochter altijd in Vriesche kleederdragt), de openbare godsdienstoefening bijgewoond in de Groote of Jacobijner kerk alhier, onder het gehoor van onzen leeraar *L. Proes*, die bij deze gelegenheid predikte naar aanleiding der woorden van 1 Joh. 2 vs. 17.

Tegen den avond, ongeveer 7 ure, behaagde het HH. MM., benevens HH. KK. HH. en gevolg, de kermis alhier te gaan bezigtigen; na door de rijen kramen, die meerendeels allen met vlaggen waren versierd, te hebben gewandeld, en het een en ander opmerkzaam te hebben beschouwd, keerden hoogstdezelve weder naar het paleis terug, met het voornemen om nog heden avond den stads- of prinsentuin met een bezoek te vereeren, waartoe reeds alles is voorbereid om hoogstdezelve op eene wijze, den hoog vereerden koning en koningin waardig, te ontvangen; ten welken einde de geheele tuin prachtig zal zijn geïllumineerd en een even precieus als brillant vuurwerk zal worden afgestoken. Het is te wenschen dat het weder, hetwelk trouwens zich op dit oogenblik niet zeer gunstig laat aanzien, zich herstelle, om ook aan dit feest al dien luister bij te zetten, dien men teregt hiervan kan verwachten.

— Naar men verneemt, heeft het Z. M. behaagd den heer mr. *J. G. van Wageningen*, kommandant der eerewacht, met eenen brillanten kostbaren diamanten ring, tot een vereerend aandenken, te begiftigen, en Zijn Wel Edel Gestr. te benoemen tot hoogstdeszelfs adjudant in buitengewone dienst.

Groningen, *24 julij*. Het vonnis van het provinciale hof van Groningen, waarbij de heer *Rienks* tot twee jaren gevangenisstraf veroordeeld is en van welk vonnis de gecondemneerde zich in cassatie begeven heeft, zal op den negenden augustus aanstaande voor den Hoogen Raad der Nederlanden behandeld worden.

Groningen, *26 julij*. Heden namiddag arriveerde Zijne Majesteit onze geëerbiedigde koning, met Hoogstdeszelfs gemalin, prins *Alexander* en prinses *Sophia* binnen Gruno's wallen. De vorstelijke reizigers zijn met groot gejuich ontvangen geworden en hebben door Hoogstderzelver minzaamheid veler aandacht tot zich getrokken. Wij weten nog niet hoe lang het koninklijk gezin alhier vertoeven zal. — Heden avond illuminatie, morgen vroeg groote parade, morgen middag van stads wege een diné, daarna harddraverij en morgen avond fraaije vuurwerken.

— In de staten-vergadering van den 20sten julij ll. is met algemeene stemmen besloten, om zich aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te wenden, opzigtelijk de bezwaren, welke ten behoeve der ingezetenen op het wets-ontwerp der personele belastingen van dit gewest te maken zijn.

Minder bijval vond in die vergadering het voorstel bij den ridder- en stedelijken stand, om de provinciale begrooting te doen drukken. — Men vreesde het gebruik, dat de dagbladschrijvers daarvan zouden kunnen maken. (*T. d. V.*)

§ *Tuyl*, *26 julij*. »Op laatstleden dingsdag had in het distrikts-huis, alhier, in tegenwoordigheid van het gecombineerde collegie, de plegtige uitreiking plaats van de getuigschriften aan hen, die door den koning met eene zilveren medaille zijn begiftigd, als een blijk van Zr. Ms. tevredenheid over hunnen moed en ijver, bij den jongsten ijsgang aan den dag gelegd. — Behalve aan de reeds in de dagbladen vermelde personen, is die onderscheiding te beurt gevallen aan den dijkgraaf van Tielerwaard, den heer *van Dam van Isselt*, aan den heemraad *B. Formijne* en aan de heeren *W.* en *F. van Everdingen*, uit Tiel.

»De dijkgraaf zeide, onder anderen, dat de toekenning van die zilveren medaille aan verschillende beoordeelingen was onderworpen geweest. Voor velen was zij een voorwerp van zoutelooze spotternij; sommigen hadden de verdiensten der begunstigden gewogen op de weegschaal van nijd en afgunst en de belooning te groot gevonden; terwijl anderen, eindelijk, dit blijk van 's konings gunst en welwillendheid te gering schatteden, en hetzelve beschouwden als niet in verhouding staande tot de door hen bewezene diensten. — Hij hoopte, dat die heeren, aan wien het hem te beurt mogt vallen dit bewijs van 's konings tevredenheid uit te reiken, hetzelve mogten ontvangen met datzelfde gevoel van erkentelijkheid, waarmede hij zijne benoeming had vernomen; dat het hun allen ten spoorslag zou verstrekken, om, bij vernieuwd gevaar, met denzelfden moed en denzelfden ijver mede te werken tot het afkeeren van de vreesselijke onheilen, die steeds het gevolg zijn eener overstrooming; dat, wel is waar, voor den edelen en weldenkenden mensch geene grootere belooning bestond, na wel volbragten pligt, dan het getuigenis van zijn eigen hart en het zalige bewust zijn, zijne medemenschen van dienst te zijn geweest, — maar dat zij dan ook de hun toegekende medaille niet moesten beschouwen als eene belooning, maar alleen als een blijvend aandenken aan het gebeurde in februarij laatstleden; dat, na verloop van jaren, aan hunne kinderen en kindskinderen tot een aangenaam bewijs zal strekken, dat zij zich lofwaardig hebben gedragen in het oogenblik des gevaars.

»De plegtigheid werd besloten door eenen vriendschappelijken maaltijd (*buiten kosten voor het distrikt*) waarop de tot de zilveren medaille geregtigden waren uitgenoodigd. — Onder verscheidene vaderlandsche toasten werd vooral die met geestdrift gedronken, die het welzijn gold van onzen geliefden koning, en de hoop, dat onder zijne regering de geslagene wonden mogten wor-

den geheeld; dat de grondwettige begrippen meer en meer mogten doordringen en gehuldigd worden, en dat Nederland, onder zijne leiding, zich zou mogen verheugen in het bezit van die welbegrepene vrijheid, die de bron is van welzijn en van volksgeluk, en waardoor alleen het den vorst gebeuren mag, dat het geene bloote klank der lippen is, maar eene overtuiging des harten, wanneer men medejuicht: *leve de koning!*

»Men mag zich vleijen dat de dag van den 20sten julij, bij al de aanwezenden lang in aangename herinnering zal blijven."

Mengelwerk.

De geeselstraf zal niet geheel afgeschaft worden.

(*Ingezonden.*)

Bij de algemeene organisatie van het leger, meende ik het afschaffen van het slaan bij de strafdivisiën te mogen verwachten. Nederlands regering gaf immers bij de voordragt der ontwerpen nopens het strafregt reeds te kennen, dat zij bewust was dat hare onderdanen het behouden der geeselstraf niet zouden gedoogen, en te regt, want de vertegenwoordigers juichten met groote meerderheid de afschaffing toe: slechts weinigen begrepen, »dat deze straf voor mannen niet onbepaald behoordet afgeschaft te worden, maar als een zeer afschrikwekkend voorbeeld behouden te blijven, en dezelve scheurs voor slechts enkele zware misdaden, en dan nog alleen bij herhaling van schavotstraf toegepast, zeer doelmatig ware te achten" (1). Wehnu, is eenmaal het te verwachten strafwetboek ingevoerd, dan zal geen boosdoener meer gegeeseld worden; want de geeseling is, merkte de heer ROMME aan, »uit haren aard eene willekeurige straf, wijl zij van zelve verzwaart of vermindert, in evenredigheid van de meerdere of mindere krachten, ja van de oogenblikkelijke gemoedsaandoeningen, zoowel van den gene die de straf ondergaat, als van hem die dezelve toedient." (2) Maar zij, die, óf vrijwillig, óf gedwongen de wapenen opnamen, dan helaas de militaire discipline uit het oog verloren en zich buitensporig gedroegen, (hetgeen, zoo zij de wapenen niet opvatteden, ten hoogste eene correctionele straf ten gevolge zoude hebben) die zullen dit harde lot moeten blijven dragen; want het slaan bij de strafdivisiën zal, gelijk wij vernemen, slechts voor ééne divisie ophouden en bij eene andere, aan den Helder, blijven bestaan. Behoorden die soldaten onder hen die een afschuw der maatschappij zijn, onder hen die in het vervolg niet meer gegeeseld mogen worden, zij waren tot den kruiwagen veroordeeld; maar neen, zoo diep zijn zij niet gezonken, en evenwel drukt hen de straf, die te zwaar voor genen is.

Zoo een soldaat binnen eenen bepaalden tijd de drie zwaarste straffen bij een regiment ondergaan heeft, draagt de bevelhebber hem aan het departement van oorlog voor, ten einde bij de strafdivisiën overgeplaatst te worden; geen krijgsraad onderzoekt zijne zaak, neen, de minister van oorlog doet uitspraak, en de verdwaalde is veroordeeld, om in het vervolg als een uitvaagsel der maatschappij voor den geringsten misslag door twee korporaals zich van vijf tot vijftig slagen te laten toedienen, en terstond de dienst te hervatten, tenzij de rug zoodanig gekneusd is, dat de gezondheid het geheel verbiedt. O, zeg niet het is geringer dan de geeselstraf; neen, thans een half, vroeger een geheel jaar, staat hij bloot, om ieder oogenblik — want het hangt alleen van zijne meerderen af, vooral van den kommandant — tusschen twee banken geplaatst te worden en zich op zijnen rug, slechts door het hemd en buis bedekt, de straf te voelen toedienen; tenzij een doctor, hoe dikwerf was het niet reeds te laat, zijn veto uitroepe. En zeg niet: de hoofden zullen steeds bedaarde, regtvaardige en ontzagverbiedwekkende mannen zijn; — helaas, hoe menigmaal waren het wispelturige, aarachtige, ja galachtige menschen! Maar, antwoordt gij, die soldaten verdienen gestraft te worden; geloof vrij, wanneer gij hen kendet al uw medelijden zou ophouden. Welligt zoude ik dit moeten toestemmen, dan waarom, vraag ik, is de geeselstraf afgeschaft? is het niet eene dubbelzinnigheid voor misdadigers haar te verwerpen en dezelve voor verdwaalde soldaten te behouden? of is de straf der rietslagen ook niet uit haren aard willekeurig? verzwaart of vermindert zij ook niet naar evenredigheid van de meerdere of mindere krachten, ja van de oogenblikkelijke gemoedsaandoeningen, zoo wel van dengene die de straf ondergaat, als van hem die dezelve toedient? Of heeft het bestaan der divisiën eenen beteren geest, eene meer zedelijke verbetering onder den militairen stand gebragt? want dat het een maatregel zoude zijn, om niet geheel bedorvene menschen tot de dienst in onze Oostindische bezittingen over te halen, geloof ik niet; ja, zeg: het is logen en laster.

(1) VOORDUIN, *Gesch. en beginselen der Nederlandsche Wetboeken*, deel XI, pag. 22.
(2) Ibidem, pag. 29.

Ook de regering, zeker gedachtig aan haar gezegde bij de voordragt der strafwetten, schijnt begonnen te zijn, het tegenstrijdige van het voortdurend bestaan der rietslagenstraf op te merken; want het slaan is immers bij ééne divisie afgeschaft? Maar waarom weder een halve maatregel? Waarom niet in eens besloten zich geheel gelijk te blijven? Waarom den schijn voor het wezen verkozen?

Gij allen, die eenigen invloed hebt, werkt daartoe mede! opdat niet eenmaal het nageslacht, het hoofd schuddende, ook daarvan zegge: *o tempora; o mores!*

NB. Men heeft mij ook wel eens willen verhalen, dat in de kolonien van *weldadigheid* vrouwen en mannen met slagen gestraft worden: — dan hiervan niet stellig overtuigd, kan en wil ik niet gelooven, dat daar zoo *weldadig* gehandeld wordt.

De Zinkali.

Onder dezen titel heeft een Engelschman, de heer G. BORROW, een werk over de Geschiedenis, Zeden en Taal der *Zigeuners in Spanje* uitgegeven, hetwelk veel bevat, dat tot opheldering der geschiedenis van dit raadselachtig volk kan bijdragen. BARROW was langen tijd zendeling in Spanje en leefde veel onder de Gitano's of Zigeuners, die hij deels voor het bewerken zijner letterkundige werken gebruikte, deels om zich verzamelde, dewijl hij hen, met alle noodige voorzorg, tot het lezen van den bijbel geschikt wilde maken. Vroeger reeds had hij zich met hunne taal en leefwijze zoo gemeenzaam gemaakt, dat de Zigeuners geloofden dat hij oorspronkelijk van hunnen stam was; ten minste dat hij door eene soort van zielsverhuizing met het echte volksras in betrekking stond, en zoo begroetten zij hem als broeder ROM. (1)

In het begin der 15e eeuw, verschenen de Zigeuners op Europischen bodem. Velen meenden dat zij door de veroveringstogten van TIMUR uit Hindostan verdreven waren; maar dit gevoelen is gebleken ongegrond te zijn. Of zij uit Egypte kwamen, of nog dieper uit Afrika, wie kan dat verklaren? Zij zelven kunnen gewis niets zekers over hunnen oorsprong melden. Het algemeene gevoelen bij hunnen inval in Europa was, dat zij van het Nijl-dal gekomen waren; daarom noemde men hen »*Egyptenaren*" (*Egyptiens*, *Gypsies*). In Frankrijk bemerkte men het eerst dat hun aanwezen eene pest voor de maatschappij was, en nam strenge maatregelen tegen hen. Spanje was integendeel eene soort van beloofd land voor hen. De verdorvenheid van het Spaansche volk zelf, met zijn monnikwezen, zijne inquisitie en zijne slechte regering, deden hun de zeden der Zigeuners niet zoo afschuwelijk voorkomen en lieten dezen ook tijd, zich ongestoord aan hunne eigendommelijke leefwijze over te geven, door welke zij zich elders verachtelijk maakten. Ook was men in Spanje sedert bijna tien eeuwen aan de zamenleving met onchristenen gewend; men had de Mooren en Morisko's om zich, of zag hen aan de tegenover liggende kust, en verkeerde stilzwijgend met ongeloovigen en veroordeelden. Bovendien verschaft de natuurlijke gesteldheid van den grond, met deszelfs bergen, holen en bosschen eene groote veiligheid aan de landloopers, al mogt ook de alkalde soms op den inval komen, met een ernstig gezigt te vragen, wie die vrouwen zijn, welke op de openbare markt ontuchtige dansen vertoonen? wie die mannen zijn, die daar aan eene jonge kinderlooze vrouw den zegen der vruchtbaarheid, hier aan eene oude gierige vrouw den zegen des Mammons beloven, als zij zich door geldoffers van den boozen geest, die hen plaagt, bij deszelfs bezweerders loskoopen?

In Spanje gingen de Zigeuners erger te werk dan in andere landen. In het jaar 1618 werd de streek tusschen Kastilië en Arragon door eene bende van omtrent 1000 personen bezocht, die de ongehoordste misdaden had gepleegd. Nogtans werden zij in de meeste steden geduld en hadden overal een afgelegen gedeelte der stad, *Gitanerias*, in bezit. Door de schoonheid hunner vrouwen; verschaften zij zich de bescherming van buitensporige edellieden, zonder dat deze vrouwen zich prijs gaven. De voorname wellusteling werd door een zwart vurig oog ontvlamd, door de levendige beweging der voeten bij den ontuchtigen dans, door het vrije gesprek der Gitana verlokt en geboeid; hij hield zich zeker van zijnen buit en toch ontsnapte hem dezelven, zoodra hij zijn doel meende bereikt te hebben. Van eene wezenlijke neiging eener Gitana voor eenen christen kan men weinig voorbeelden aanvoeren. Heidinnetjes als PRECIOSA treft men slechts in den roman aan; in het werkelijke leven is, volgens BORROW, eene vereeniging met eenen niet-Zigeuner voor het meisje met het gevaar verbonden, door hare stamgenooten gedood te worden.

(1) Zoo noemt zich de Zigeuner. Van eene dergelijke list bediende zich de beroemde reiziger BURCKHARDT in het oosten, door zich namelijk voor een Mahomedanen uit te geven, om vertrouwen bij de Arabieren te verkrijgen en daardoor dat te weten te komen, wat voor hem nog geenen Europeaan bekend werd.

De eerste ontmoeting van BORROW met de Zigeuners was in Badajoz in het jaar 1836. Hij was pas in de stad aangekomen en stond voor de deur van zijn logement, toen er twee menschen voorbijgingen, die hij terstond voor Zigeuners hield. Hij sprak hen met een enkel woord aan, en zij verstonden het. Dadelijk verbreidde zich het gerucht door alle stamgenooten, dat er een Engelschman aangekomen was, die zoo geleerd in het *Rommany* (het Zigeunerdom) was als zij, en dat hij stellig van het »bloed" moest zijn. Al wat de schamele leden bedekken kon drong naar de woning van den geliefden bloedverwant, en dra zag het er in zijne kamer uit als bij het *levor* eens nieuwen ministers waarheen de boezemvrienden snellen, om hem hunne innige *deelneming* in zijn geluk te betuigen. BORROW ging terstond aan het werk zijne vrienden voor het geloof voor te bereiden, maar zijn goede wil hierin overtrof ver zijn geluk. De heeren Zigeuners en hunne vrouwen toonden veel atheïstische wijsbegeerte. Zij gebruiken den naam van God en der Heilige Maagd slechts bij verwenschingen. Volgens hun zeggen geloofden hunne voorvaders aan de zielsverhuizing waarmede zij zelven evenwel den spot drijven. »Waarom zouden wij dan toch ook nog eenmaal leven," zeiden zij, »wij zijn hier reeds slecht en ellendig genoeg".

»Ik vertaalde hun eenige stukken stukken uit de heilige schrift in hunnen tongval," verhaalt BORROW, »en las dikwijls voor. Ik koos opzettelijk de gelijkenissen van den armen LAZARUS en van den verloren zoon. Ik zeide, dat de laatste zoo slecht als zij geweest was, dat hij en LAZARUS zoo veel of nog meer dan zij geleden hadden: maar het lijden der laatsten, die altijd naar eene zalige opstanding had uitgezien, was door de opneming in het hemelrijk beloond geworden, waar hij in den schoot van ABRAHAM en de profeten verwijlde, en dat de verloren zoon, nadat hij berouw over zijne zonden had gevoeld, vergeving ontving en als een lieve zoon behandeld werd. Mijne toehoorders luisterden met bewondering naar mijne woorden; zij schenen diep getroffen, en een straal van vergenoegdheid blonk op hun gelaat. Ook mij werd het hart warm bij de gedachte aan de schoone vruchten die ik hier van mijne zending dacht te plukken. Maar ik bleef niet lang in mijnen aangenamen waan. Niet over de eeuwige waarheden geraakten zij in verrukking, maar daarover, dat hun jargon geschreven en gelezen werd! Men hoore de aanmerking eener Gitana: »» broeder, gij vertelt ons rare dingen! Men heeft ze u misschien zelf op de mouw gespeld. Maar voor eene maand hadde ik nog ligter deze verhalen geloofd, dan dat ik zou vermoed hebben, iemand te zullen zien die *Romany* schrijft!""

» Bij de Gitano's van Cordova werd ik zeer goed ontvangen; maar ook slechts in de vooronderstelling dat ik een » broeder" was. Zij zeiden, dat ik de eerste was, die zij zoo met vertrouwen in huis lieten. Vreemdelingen mogten anders maar bij plegtige gelegenheden toegelaten worden, of het moesten menschen van bijzonder veel invloed zijn, die hunne liederen willen hooren of hunne vrouwen wenschen te spreken. Maar deze worden zonder uitzondering bedrogen; zij worden als werktuigen voor verschillende einden gebruikt. Ik kon hunne geheimste gedachten te weten komen; zonder achterhoudendheid uitten zij dezelve. Eens op een avond was ik op eenen langen, lagen duisteren zolder met meer dan 20 Zigeuners en Zigeunerinnen bijeen. Nadat zij lang over paarden, muildieren en kleinhandel gesproken hadden, en bijna uitgepraat waren, stelde ik voor, eenige stukken van den bijbel als proeve in de Calo-taal (Zigeuner-tongval) te vertalen. Daar zij mij al lang geklaagd hadden, dat hunne taal dagelijks afnam, zoo namen zij mijn voorslag met genoegen aan. Ik vertaalde hun toen eerst in het Spaansch het Onze Vader, herhaalde iederen zin langzaam, terwijl de Gitano's ze in hunnen tongval vertaalden. Zij toonden bij deze, ongewone bezigheid de grootste belangstelling en den meesten ijver, en waren het dikwijls onder elkander oneens over de te kiezen

uitdrukkingen, alzoo ieder geloofde de beste voorgeslagen te hebben. Onderwijl schreef ik hunne vertaling neder — en las hun dezelve dan als het resultaat onzer vereenigde wijsheid voor. Allen betuigden hierover hunne verwondering en schenen niet weinig trotsch op dit werk te zijn.

De volgende trek kan, als bijdrage dienen tot de karakterkunde der Zigeuners, in het schier-eiland en van eenen anderen kant aantoonen, hoe veel middeleeuwsche denkbeelden nog bij het Spaansche volk bestaan; hoe zelfs voorname en rijke lieden door hun onuitroeibaar bijgeloof nog toonen, dat omwentelingen en staatsregelingen in dit door de natuur zoo gelukkige en door de menschen zoo ongelukkige land niets veranderd hebben.

»Terwijl eene bende Gitano's in de nabijheid van een dorp w. s, ging eene der vrouwen naar een huis, waarin eene eenige dame woonde. Deze was eene rijke, zeer schoone, jonge weduwe, zonder kinderen. Nadat de Zigeunerin haar gegroet had, zeide zij haar reeds van buiten geleerd lesje op, dat er geen jongman, weduwenaar noch getrouwd man, edelman noch vrijer, met duizend schoonheden begaafd, was, die niet uit liefde voor haar zou sterven; toen voegde zij er bij; »Mevrouw, ik heb eene groote genegenheid voor u opgevat, en daar ik weet, dat gij den rijkdom, dien gij bezit, wel verdient, niettegenstaande gij onbekommerd om uw geluk leeft, wensch ik u een geheim te openbaren. Gij moet dan weten, dat gij in uwen kelder een' grooten schat hebt; echter zult gij groote zwarigheid ontmoeten om dien te erlangen, daar dezelve betooverd is, en het is onmogelijk denzelven te verkrijgen, dan alleen op St. Jans-avond. Wij hebben thans den 18den juni, en zijn nog vijf dagen van den 23sten af; verzamel dus gedurende dezen tijd eenige gouden en zilveren kleinoodiën, ook wat geld, zoo veel u belieft, slechts mag het geen koper zijn, voorzie u ook van zes witte of geele waskaarsen," want ter bestemder tijd zal ik met mijne zuster komen, om uit den kelder zulk een' overvloed van rijkdom te halen, dat gij op eenen voet zult kunnen leven, die den nijd der gansche land streek zal gaande maken." Toen de onervarene weduwe dit hoorde, stelde zij een onbepaald vertrouwen in de bedriegster en verbeeldde zich, dat zij reeds al het goud van Arabië en al het zilver van Potosi bezat. De bestemde dag kwam, en niet stipter waren de beide Zigeunerinnen, als zij door de dame angstig verwacht werden. Toen de vraag, of zij voor al het noodige gezorgd had, met ja beantwoord werd, sprak de Zigeunerin haar op de volgende wijze aan: »Gij moet weten, mevrouw, dat goud goud en zilver zilver oproept; laat ons dus deze kaarsen aansteken en in den kelder gaan voor dat het laat wordt, opdat wij tijd voor onze bezwering hebben." Hierop gingen de drie, de weduwe en de beide Zigeunerinnen, naar beneden, en nadat zij de kaarsen aangestoken en op kandelaren in eenen kring geplaatst hadden, zetteden zij in het midden eene zilveren kan met eenige stukken geld, benevens eenige in goud gevatte koralen en andere kleinoodiën van geringe waarde. Zij zeiden toen aan de dame, dat het voor haar alle noodzakelijk was, naar den trap, langs welken zij in den kelder afgedaald waren, terug te keeren; daar hieven zij hare handen op en bleven eenigen tijd in deze houding, alsof zij baden. Vervolgens geboden de beide Zigeunerinnen aan de weduwe, op haar te wachten, en gingen weder naar beneden, waar zij een gesprek begonnen, terwijl zij spraken en afwisselend antwoordden en hare stemmen zoo veranderden, alsof er vijf of zes lieden in den kelder waren. »Zijt gezegend kleine JOHANNES," zeide de eene; »zal het mogelijk zijn, den schat, welken gij hier verborgen houdt, te verkrijgen?" — »O ja, met een weinig meer moeite zal hij de uwe zijn," antwoordde de andere Zigeunerin, terwijl zij hare stem tot eenen fijnen discant veranderde, alsof het die van eenen vier- of vijf-jarigen knaap was. Ondertusschen was de dame vol verbazing achtergebleven, wachtende op den beloofden schat. De beide Gitana's kwamen thans bij haar en zeiden: »Kom nu mede, want onze wensch is bijna vervuld. Breng ons uw beste onder- en boven-kleed en den besten mantel, dien gij in uwe kist hebt, opdat ik mij aankleeden en anders verschijnen kan, dan thans." De onnoozele vrouw, die den trek, welken men haar speelde, niet bemerkte, ging met haar op tot aan de deur en verliet haar om het verlangde te halen. De beide Zigeunerinnen zich alzoo in vrijheid ziende, openden de straatdeur, nadat zij reeds het tot de bezwering gebruikte goud en zilver medegenomen hadden, en maakten zich zoo snel mogelijk uit de voeten. De bedrogene weduwe keerde, met kleederen beladen, terug, en daar zij de Zigeunerinnen niet vond, ging zij in den kelder zien, en bemerkte dat men haar bedrogen en de kleinoodiën ontstolen had, waarover zij bitter begon te schreijen en te weenen, maar alles te vergeefs. Hare buren kwamen toeloopen, en het verhaal van haar ongeluk was meer geschikt hunne lach- en spotlust, dan hun medelijden op te wekken; ofschoon de sluwheid der beide diefeggen algemeen gepr6ezen werd. Deze laatsten wisten, zoodra zij het huis uit waren, zich wel schuil te houden, want hadden zij eens het gebergte bereikt, zoo was het niet mogelijk haar te vinden. Zoo veel van hunne waarzeggerij, hun vooruitzien in de toekomst, hunne magt over de geheimen der natuur en hunne sterrekunde."

De heer BORROW haalt nog den volgenden trek van eenen soldaat aan, die tevens een bewijs oplevert van de gehechtheid van den stam onder elkander.

»Ik diende," verhaalt een soldaat, »in den vrijheidsoorlog tegen Frankrijk. Wel is waar, is oorlog niet de eigenlijke bezigheid van eenen Gitano, maar het waren buitengewone tijden, en allen, die de wapenen konden dragen, werden tot de krijgsdienst gedwongen; ik ging dan met het Engelsche leger en wij joegen de Gabiné tot aan de Fransche grens. Toen wij op eenen zekeren dag vertwijfeld met elkander vochten, ontstond er eene verwarring, de beide partijen vermengden zich en streden zwaard tegen zwaard en bajonet tegen bajonet: een Franschman zocht mij uit, wij vochten eenen tijd lang, hieuwen, stieten en vloekten, tot wij ten laatste de wapens wegwierpen en elkander omklemden; lang worstelden wij, maar ik voelde dat ik de zwakste was, en viel. De Franschman had zijne knie op mijne borst gezet en zijne hand aan mijne keel, hij greep zijne bajonet om mij dezelve door de keel te stooten; zijn schako was op den grond gevallen, ik hief mijne oogen verwilderd naar hem op, en onze oogen ontmoetten elkander, toen ik met eenen harden schreeuw uitriep: »ZINKALO, ZINKALO!" Ik voelde hem sidderen, hij liet zijne hand los en sprong verschrikt op, sloeg zich voor het hoofd en weende; toen kwam hij bij mij, knielde naast mij neder, want ik was bijna dood, greep mijne hand en noemde mij broeder en ZINKALO, haalde zijne flesch voor den dag, goot mij wijn in den mond, en zoo kwam ik weder bij. Hij rigtte mij op, voerde mij uit het krijgsgedrang en wij zetteden ons op eenen heuvel neder, terwijl de beide partijen om ons heen streden, »Laat die honden vechten," zeide hij, »en malkander verscheuren, tot dat zij allen vernietigd zijn, wat raakt dat den Zinkalo; zij zijn niet van ons bloed, en zou dat om hunnentwil vergoten worden?" Zoo zaten wij eenige uren op den heuvel en spraken over zaken die ons volk betroffen. Wij bleven daar tot de zon ondergegaan en de strijd geëindigd was; hij sloeg mij voor, dat wij naar zijn land zouden vlugten om daar met de Zinkali te leven, maar de moed ontbrak mij; hij ging naar de Gabiné en ik keerde naar ons bataljon terug."

De slechte verzen, die de heer BORROW als proeven van natuurlijk dichter-talent der »broeders Rom" geeft, heeft de vertaler uit beleefdheid voor zijne lezers weggelaten. Wat oorspronkelijks zou er ook overblijven in gedichten die uit de Zigeunertaal in het Spaansch, uit deze in het Engelsch en daaruit in het Duitsch vertaald waren? Wie volstrekt van afschuwelijke rijmelarijen houdt, kan bij den tegenwoordigen lentetijd ook origineelen te huis vinden. De geestvervoering door Rum (Rom) zal wel gelijke aanspraak op onsterfelijkheid hebben.

Correspondentie.

Stukken die handzaken betreffen, nameloos toegezonden, worden voortdurend ter zijde gelegd.

Advertentiën.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Juli 2 El 8 Palm 2 Duim; gew. 0 Duim; gev. 3 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 27 JULI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{7}{8}$	$51\frac{15}{16}$	$51\frac{7}{8}$
Dito Dito . . » 5 »	$101\frac{1}{16}$	$101\frac{1}{8}$	$101\frac{1}{16}$
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . *f*	25		
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$90\frac{7}{8}$		
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$74\frac{3}{4}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$156\frac{1}{8}$		
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{1}{2}$	$97\frac{5}{8}$	$97\frac{1}{4}$ [illegible]
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$19\frac{1}{2}$	$19\frac{3}{4}$	[illegible]
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »	5		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$105\frac{1}{4}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{5}{8}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$86\frac{9}{16}$	$86\frac{5}{8}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito . . . . » 3 »	54		
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$72\frac{3}{4}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.